

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. ledna 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Pokorného a přísedících Mgr. Martina Bugaje a Ing. Jana Dvořáka

takto:

Obžalovaný

Radim F., nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, současně bytem (adresa pro doručování) xxx,

je vinen, že

dne 9. 12. 2017 v době od 20:38 do 20:47 hodin, v průběhu jízdy tramvají mezi zastávkami Mariánské náměstí a Karolína, na ul. 28. října v Ostravě - Mariánských Horách, v prostoru zadní části tramvajové soupravy linky č. 8, vozu číslo 1363, v podnapilém stavu, v přítomnosti dalších nejméně tří osob, po předchozí slovní rozepři, poté, co se směrem k němu otočil před ním sedící poškozený Jiří B., nar. xxx, v souvislosti se slovní výměnou názorů, poškozeného Jiřího B. fyzicky napadl, kdy jej nejprve udeřil tzv. hlavičkou do oblasti obličeje, načež jej srazil úderem levé ruky na podlahu, přičemž v okamžiku, kdy se poškozený nacházel v pokleku, obličejem směřujícím k podlaze, razantně jej udeřil skleněnou láhví od alkoholu s tekutinou do oblasti temene hlavy, přičemž došlo k rozbití láhve a rozlité jejího obsahu, načež se do obrany poškozeného zapojila poškozená Miluše K., nar. xxx, jež cestovala v tramvaji společně s poškozeným, která se snažila obžalovaného od poškozeného odstrčit, poté obžalovaný kopl poškozeného do horní části těla, a za stálé obrany poškozené Miluše K. snažící se zabránit dalšímu napadání poškozeného, který byl zjevně otřesen a neschopen se sám aktivně bránit, tuto otevřenou dlaní pravé ruky obžalovaný udeřil do levé části obličeje, přičemž na tuto skutečnost zareagovala další z přítomných cestujících Mgr. Zdeňka K., která vytáhla z pouzdra legálně drženou střelnou zbraň zn. Glock, vzor 26, GEN 4, ráže 9mm Luger, výrobního čísla ZTP947 a zbraň za současné slovní výzvy, aby útoku zanechal, namířila na obžalovaného, přičemž výzvu umocnila tím, že zbraň natáhla, poté obžalovaný výzvu uposlechl a útok vůči poškozeným ukončil,

příčemž v důsledku napadení obžalovaným utrpěl poškozený Jiří B. zranění - zhmoždění hlavy v temenně - týlní krajině vlevo s krevní podlitinou, krevní podlitinu v rozsahu horního víčka levého oka a prokrvácení oční spojivky v rozsahu zevního kvadrantu vlevo, tedy zranění středně těžké, s průměrnou dobou léčení v trvání dvou týdnů, přičemž s ohledem na užitý nástroj - skleněnou láhev od alkoholu s tekutinou a místo, kam byl útok veden, nedošlo jen shodou okolností ke vzniku závažnějších zranění, a to hluboké rány pronikající do hloubi očních se ztrátovým poraněním oka, poranění mozku, na tvářích a krku k protěti cévních a nervových svazků se vznikem těžkých trvalých následků, tedy zranění naplňující znaky poškození důležitého orgánu, či delší doby trvající poruchy zdraví a poškozená Miluše K. v důsledku napadení utrpěla zranění - zhmoždění na levé tváři s krevní podlitinou v oblasti horní čelisti, tedy poranění lehké, s průměrnou dobou léčení do 7 dnů,

příčemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 2 T 231/2010-300 ze dne 7.12.2011, jenž nabyl právní moci dne 27.1.2012, odsouzen mj. pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, který vykonal dne 2.5.2016,

tedy

jednak

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, a čin spáchal opětovně,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

jednak

pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku,

jednak

přechin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Odsouzení je nepodmíněné.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit na náhradě majetkové škody poškozeným

- **České průmyslové zdravotní pojišťovně** se sídlem Ostrava-Vítkovice, Jeremenkova 161/11, IČO: 47672234 částku ve výši 3.624 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kotlářová

- **České republice-České správě sociálního zabezpečení se sídlem Praha 5, Křížová 25, IČO: 00006963** jednající v řízení prostřednictvím (adresa pro doručování) **Pražské správy sociálního zabezpečení, Praha 8, Trojská 1997/13a**, částku ve výši 2.790 Kč.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený **Jiří B.**, narozen xxx, jehož další osobní údaje (údaj o bydlišti) jsou vedeny ve smyslu § 55 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu odděleně u spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 49T 5/2018, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový děj: Dne 9. 2. 2017 ve večerních hodinách nastoupil obžalovaný, jenž byl v podnapilém stavu, do vozu číslo 1363 tramvajové linky č. 8, která jela směrem z Poruby do centra Ostravy. Obžalovaný se v prostoru zadní části tramvajové soupravy posadil po směru jízdy v rámci dvousedadla na místo u okna. Před ním na dvousedadle seděla u okna poškozená Miluše K. a vedle ní poškozený Jiří B. Později do tramvajové soupravy, v níž cestovali i další cestující, přistoupila svědkyně Mgr. Zdeňka K., která se posadila na sedadlo vpravo po směru jízdy „přes uličku“ na úrovni obžalovaného a poškozených. V průběhu jízdy tramvají mezi zastávkami Mariánské náměstí a Karolína, na ul. 28. října v Ostravě - Mariánských Horách, t. j. od 20:38 do 20:47 hodin, došlo mezi obžalovaným a poškozenými ke slovní výměně názorů, což vyvrcholilo tím, že následně obžalovaný poškozeného Jiřího B. fyzicky napadl. Nejprve jej udeřil tzv. hlavičkou do oblasti obličeje, načež jej srazil úderem levé ruky na podlahu. V okamžiku, kdy se poškozený nacházel v pokleku, obličejem směřujícím k podlaze, jej razantně udeřil skleněnou láhví od alkoholu s tekutinou do oblasti temene hlavy. V důsledku tohoto úderu došlo k rozbití zmíněné láhve a rozliti jejího obsahu. Do obrany poškozeného se zapojila poškozená Miluše K., která se snažila obžalovaného od poškozeného odstrčit. Poté obžalovaný kopl poškozeného do horní části těla, a za stálé obrany poškozené Miluše K. snažící se zabránit dalšímu napadání poškozeného, který byl zjevně otřesen a neschopen se sám aktivně bránit, poškozenou otevřenou dlaní pravé ruky obžalovaný udeřil do levé části obličeje. Na tuto skutečnost zareagovala svědkyně Mgr. Zdeňka K., která vytáhla z pouzdra skrytého pod kabátem legálně drženou střelnou zbraň zn. Glock, vzor 26, GEN 4, ráže 9mm Luger, výrobního čísla ZTP947 a zbraň za současné slovní výzvy, aby útoku zanechal, namířila na obžalovaného. Svou výzvu umocnila tím, že zbraň natáhla. Poté obžalovaný výzvu uposlechl a útok vůči poškozeným ukončil. Všichni pak vystoupili na zastávce na tramvajové zastávce, obžalovaný odešel a poškození se svědkyní Mgr. Zdeňkou K. vyčkali příjezdu hlídky Policie ČR. Obžalovaný se posléze dne 14. 12. 2017, poté co byl svou družkou upozorněn na video na internetu zachycující zmíněnou událost, policii sám přihlásil. V důsledku napadení obžalovaným poškozený Jiří B. utrpěl zranění - zhmoždění hlavy v temenně - týlní krajině vlevo s krevní podlitinou, krevní podlitinu v rozsahu horního víčka levého oka a prokrvácení oční spojivky v rozsahu zevního kvadrantu vlevo, tedy zranění středně těžké, s průměrnou dobou léčení v trvání dvou týdnů, přičemž s ohledem na užitý nástroj - skleněnou láhev od alkoholu s tekutinou a místo, kam byl útok veden, nedošlo jen shodou okolností ke vzniku závažnějších zranění, a to hluboké rány pronikající do hloubi očí se ztrátovým poraněním oka, poranění mozku, na tvářích a krku k protětí cévních a nervových svazků se vznikem těžkých trvalých následků, tedy zranění naplňující znaky poškození důležitého orgánu, či delší doby trvající poruchy zdraví. Poškozená Miluše K. v důsledku napadení obžalovaným utrpěla zranění - zhmoždění na levé tváři s krevní podlitinou v oblasti horní čelisti, tedy poranění lehké, s průměrnou dobou léčení do 7 dnů. Vytýkaného jednání se obžalovaný dopustil přesto,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Kotlářová

že byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č. j. 2 T 231/2010-300 ze dne 7. 12. 2011, jenž nabyl právní moci dne 27. 1. 2012, odsouzen mj. pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, který vykonal dne 2. 5. 2016.

2. **Obžalovaný Radim F.** v přípravném řízení uvedl, že dne 9. 12. 2017 v průběhu odpoledne vypil 0,5 litrovou láhev rumu a pak se rozhodl, že se pojede bavit na ulici Stodolní, kdy měl u sebe asi 1.000,- Kč. V kolik hodin odešel z domu, neví. Poté si již skoro nic nepamatuje, musel zřejmě ještě něco vypít, koupit láhev slivovice a poté nasednout do předmětné tramvaje. Vůbec nic si však již nepamatuje, ani neví, jestli nakonec byl na ulici Stodolní, ani v kolik hodin přišel domů. Následně se vzbudil druhý den v poledne, byl od krve, měl naražený nos a škrábanec pod levým okem. Kde přišel ke zraněním, neví. Z částky 1.000,- Kč mu zbyly pouze drobné. Dne 14. 12. 2017, poté co přišel kolem 14.30 hodin z práce domů, mu družka řekla, že je na internetu, že měl někoho zbít v tramvaji a že jej hledá policie. Na internetu mu předmětné video ukázala, na videu se bezpečně poznal, včetně oblečení, které měl na sobě. Kolem 17.00 hodin šel na policii do Ostravy-Zábřehu, kde uvedl všechny okolnosti, které si pamatoval. Dále sdělil, že k předmětnému incidentu není schopen nic jiného uvést, jelikož si nic nepamatuje. Poté, co shlédl video, tak nepopírá, že lidi v tramvaji napadl, svého jednání lituje. V další své výpovědi uvedl, že co již sdělil, za tím si stojí a posléze doručil policejnímu orgánu omluvné dopisy adresované poškozeným. U hlavního líčení vypověděl, že skutek spáchal, lituje toho. Nemůže si vybavit, jak to proběhlo. Na video jej upozornila přítelkyně Nela K., se kterou už není, mají společné dítě. Z 9. 12. 2017 si pamatuje, že přítelkyně odešla ke svým rodičům, on byl doma na ul. xxx. Když přítelkyně odešla, byl na počítači a hrál hry. Pak si otevřel láhev rumu, udělal si jenom jednu skleničku s kofolou. Nějak mu to zachutnalo a pokračoval v popíjení rumu s kofolou dále. Flaška byla o obsahu 0,5 litru. Poté se doma začal nudit, tak šel ven, že pojede do restaurace na pivo. Kousek od domu šel do Ria, tam jsem byl nějakou dobu a pak už neví. Má takové třeptky, že šel na zastávku, do nějakého obchodu, ale neví do jakého. To bylo všechno v Zábřehu. Nemůže si vysvětlit, jak se objevil v Mariánských Horách. Končí to v té restauraci s pivem a dál už neví nic. Ví, že zlomil klíč ve vstupních dveřích do domu a vzpomíná si jenom na takové kousky. Ví, že někde cestoval, že se probudil někde na nádraží na konečné, kde musel vystoupit. Z následujícího dne si pamatuje, že ležel doma a bylo mu strašně zle. Celý den ležel a léčil se z toho. Video viděl až v pátek dalšího týdne, když přišel z práce. Nikomu z poškozených nezapltil žádnou náhradu škody. Napsal poškozeným omluvné dopisy, že toho strašně lituje a že doufá, že nebudou mít zdravotní následky. Tyto dopisy předal policii, aby je předali poškozeným. Na dopisy nikdo nereagoval. Alkohol požíval zřídka. Drogy nebral. V restauraci pil pivo a asi nějaký tvrdý alkohol. Neví, kolik vypil piva, bylo to 12° pivo. V souvislosti s alkoholem se neléčil. To, že pil alkohol, bylo jeho svobodné rozhodnutí. K rozporům sdělil, že neví, proč neuvedl na policii některé skutečnosti, jenž sdělil u hlavního líčení, asi si na to vzpomněl dodatečně, že byl v restauraci. Od incidentu alkohol nepije. Díky alkoholu přišel o rodinu. Neměl možnost se poškozeným omluvit jiným způsobem než písemnou formou. U hlavního líčení se oběma poškozeným omluvil.
3. **Svědék-poškozený Jiří B.** uvedl, že ve zmíněný den kolem 20.00 hodin jel tramvají č. 8 do centra Ostravy. Na zastávce Telekomunikační škola do tramvaje přistoupila Miluše K., se kterou se zcela náhodně v tramvaji setkal. Běžně s ní komunikoval. Někde na trase začal registrovat muže, který seděl za nimi na sedadle a byl dost hlučný. S tímto mužem prohodil pár slov. Pamatuje si, že muž mu řekl něco ve smyslu „co čumíš“ a on mu na to odpověděl otázkou „jestli nemůže“. Muž mu pak ještě řekl, ať počká a schoval si telefon do kapsy. Muž držel v jedné ruce láhev s alkoholem. Poté si již pamatuje jen to, že byl na kolenou v uličce tramvaje, byl otřesený a všude byly střepy. Poté již neví, co se dělo a následně si pamatuje až to, jak vystupovali

z tramvaje a muž odcházel pryč. Čekali na příjezd policie, byla s nimi i nějaká paní, o které se později dozvěděl, že na toho muže vytáhla zbraň. Poté byl ošetřen na ambulanci v Městské nemocnici Ostrava-Fifejdy. Na levém spánku měl odřeninu, prasklou žilku v levém oku a podlitinu pod levým okem. Od té doby měl závratě a krátkodobé výpadky paměti a byl proto měsíc na nemocenské. V další své výpovědi upřesnil, že do práce nastoupil asi 3. 2. 2018. K samotnému incidentu doplnil, že mu obžalovaný dal tzv. čelo, následně se otočil a pak jej obžalovaný pěstí srazil na zem, úder lahví si již nepamatuje. Dále si pamatuje jen tlak na hlavu a pak se probudil až na zemi, kde všude byly střepy. U hlavního líčení vypověděl, že s Miluší K., poté co se s ní v tramvaji setkal, seděli vedle sebe, obžalovaný držel láhev v ruce. Ví, že se tam ještě s někým bavil, vzadu seděly nějaké holky. Není si jist, jestli to bylo kvůli telefonu. Myslí, že chtěl půjčit telefon a on mu řekl, že nemá. Padlo tam pár slov mezi nimi, ale už neví, o čem. Pak se dál bavil s kamarádkou. Potom se otočil, obžalovaný řekl „co čumíš“, odpověděl „nemůžu?“ a zasmál se. Hned se stalo to napadení a dále si nepamatuje nic. Až potom, jak přijela policie, že obžalovaného hledali a jeho odvezli na vyšetření. Na vyšetření byl v nemocnici a pak šel domů, protože jej propustili, že nic závažného to není. Bolela jej hlava, prý měl lehký otřes mozku. Pak šel na nemocenskou. V práci ale měl výpadky paměti a práce se už nedala zvládat, měl stres. Neví, od kdy do kdy byl na nemocenské. V té době byl zaměstnaný. Nemocenské dávky dostal od Pražské správy sociálního zabezpečení. Neví, jestli to byla částka 2 790 Kč. Prvních 14 dní mu platila agentura a zbytek zmíněný subjekt. Neví, kdy pak šel do práce. Jeho zdravotní problémy spočívaly ve ztrátě paměti, třepala se mu ruka. Lékařka mu říkala, že kdyby se mu to nezlepšilo, napíše mu na to léky. Po návratu do práce byl klid. Pokud navrhoval, že chce 200 000 Kč, že ztratil práci, tak tam byla spíše újma psychického rázu než kvůli té práci. Nekomunikuje tak, jak komunikoval předtím. Zasekává se, výpadky tam jsou pořád. K žádnému lékaři nedocházel, paní doktorka řekla, že je to dobré, ale pak se odstěhoval tam, kde teď pracuje a snaží se to nějak řešit, ale není čas. Když jede v tramvaji, tak raději stojí vzadu. Od té doby má strach, do té doby ho neměl. Nyní pracuje jako skladník přes agenturu. Když se stalo tady toto, tak byl také agenturní zaměstnanec. K rozporům uvedl, že lépe si to pamatoval předtím, bylo to čerstvější. Na policii hovořil pravdu. K tvrzeným pokračujícím výpadkům (paměti) sdělil, že to následně neřešil. Od nástupu do práce do doby hlavního líčení u lékaře v souvislosti s událostí ze dne 9. 12. 2017 nebyl. Je možné, že ukončení předchozího pracovního poměru bylo z důvodu neomluvených absencí. Nevzpomene si ani na část dokumentu, kterým se ukončoval pracovní poměr. Neomluvenou absenci měl asi proto, že byl nemocný, což nesouvisí s projednávanou věcí. Byl nemocný a nešel si napsat nemocenskou. Když nastupoval do práce, tak měsíc pracoval a pak nepřišel. Byl nachlazený, měl chřipku. V souvislosti se strachem z jízdy tramvají nevyhledal odbornou pomoc, nebral léky. **Svědyně-poškozená Miluše K.** v přípravném řízení uvedla, že poškozeného Jířího B. zná. Dne 9. 12. 2017 se vracela po 20.00 hodině od svých rodičů v Ostravě - Porubě. Jela tramvají č. 8 směrem na ÚAN v Ostravě a pak dále domů do Frýdku-Místku. Na zastávce Telekomunikační škola potkala poškozeného, sedli si do zadní části tramvaje a konverzovali. V Mariánských horách nastoupil neznámý muž, který se za ně posadil a byl z něho cítit alkohol. Následně po nich muž požadoval zapůjčení telefonu s tím, že mu nefunguje paušál a potřebuje si zavolat. Poškozený mu řekl, že mu telefon nepůjčí. Rovněž ona mu řekla, že to není její problém. Po chvíli začal mít muž narážky, jestli s ním mají nějaký problém, jestli se s ním chce poškozený pobít apod. Na to mu řekli, ať je neobtěžuje, že si chtějí spolu povídat. Poté bez dalšího upozornění poškozeného napadl. Dal mu tzv. čelo a pak jej shodil na zem do uličky, kde jej udeřil skleněnou lahví do hlavy. Láhev se rozbila a na zem se rozlil alkohol. Vonělo to jako slivovice. Na podlaze tramvaje byly střepy. Muž se pak snažil poškozeného ještě kopnout, přičemž ona poškozenému chtěla pomoci, proto do muže strčila, načež ji muž také napadl, udeřil ji otevřenou dlaní do obličeje. Ptala se muže, proč na ní útočí, on vykřikoval, že je všechny zabije. V tom okamžiku se postavila slečna, která seděla vedle ní. Vytáhla zbraň a vyzvala muže, aby se uklidnil, jinak bude nucena zbraň použít. Muž se pak uklidnil a sedl si. Slečna zbraň schovala a šla za nimi. Na další zastávce pak vystoupili z tramvaje,

a to včetně slečny, jež použila zbraň, a volali na policii. Muž vystoupil z tramvaje také, ale jinými dveřmi a šel na ulici Stodolní. Za mužem nešli, ani se ho nesnažili zadržet, neboť z něj měli strach. Následně vyčkali příjezdu policie. Poškozený měl ránu na hlavě, byl malátný a zmatený, z rány mu tekla krev. Ona měla podlitinu na levé tváři pod levým okem a večer ji začala bolet krční páteř. Následující den šla do nemocnice do Frýdku-Místku, kde dostala krční límec, který pak nosila do 9.12.2017. Poté chodila ke své obvodní lékařce MUDr. Šárce Š., páteř ji stále bolela. Problémy s krční páteří měla již dříve od roku 2014. Tehdy se léčila asi půl roku, načež to bylo celkem v pořádku. V důsledku napadení se jí bolesti opět vrátily. V následující výpovědi pouze doplnila svou výpověď, uvedla, že krční límec nosila asi 14 dní a poté chodila asi měsíc na rehabilitace. Nemocenskou neměla. V současné době netrpí žádnými bolestmi, bolesti krční páteře ustaly v březnu 2018. Pokud měla problémy s krční páteří již v dřívější době, tak problémy nebyly v takové míře, aby nebyla schopna si sednout, lehnout či se obléct, jak tomu bylo po napadení obžalovaným. U hlavního líčení sdělila, že v tramvaji potkala známého - Jiřího B., komunikovali. Obžalovaný po nich chtěl telefon, napadal je slovně. Slušně jej poprosili, jestli by je mohl nechat být. Obžalovaný říkal, jestli s ním mají nějaký problém, jestli by chtěli dostat „do držky“ a jestli jsou u něho kurvy. Bylo to celkem dost nepřijemné, byla těhotná. Neví, proč je slovně napadal. Za obžalovaným seděli ještě další lidé. Pak obžalovaný začal napadat Jiřího B., dal mu tzv. „čelo“. Jiří B. spadl na zem, snažila se mu pomoci. Obžalovaný se snažil do něho kopat, ona se ho snažila tahat. Poškozený spadl do uličky na zem po tom čelu. Spadl sám, nebyl sražen. Bála se i o své zdraví. Nebýt slečny, která tam seděla a vytáhla zbraň, tak neví, jak by to dopadlo. V uličce poškozený dostal ještě lahvi po hlavě. Smrdělo to alkoholem. Obžalovaný mu ji rozbil o hlavu, když poškozený byl na zemi na čtyřech a s hlavou dole, tak ránu dostal dozadu na týl. Jediné co obžalovanému řekla, že je ubožák, že dokáže praštit ženskou, která je těhotná. Dostala ránu otevřenou dlaní do levé části. Měla pak problém s krční páteří, jelikož pak ještě chodila další měsíc a čtvrt na rehabilitace. Měla modřinu. Poté, co slečna vytáhla zbraň, tak vyzvala útočníka, aby se uklidnil, jinak že bude nucena použít zbraň. Útočník se uklidnil a na další zastávce vystoupil. Mezitím volala policii. Vystoupili na Karolíně z tramvaje č. 8. Pak tam přijela policie, která se jich ptala, kam ten útočník běžel. Poté je policie odvezla na Fifejdy do nemocnice. Domluvila se s policisty, že si zajde hned druhý den ráno k lékaři do nemocnice ve Frýdku-Místku. Nemohli jí z důvodu těhotenství udělat rentgen krční páteře. Dostala límec na krk, který nosila necelé tři týdny s tím, že ho nesměla sundávat a měla klidový režim. Praktická lékařka MUDr. Silvie K., které na kontrole sdělila, že jí pořád bolí krční páteř, že nemůže ani sedět, ani ležet, jí napsala žádanku na rehabilitace, které absolvovala na poliklinice. Bolesti byly velké a teprve poté ji poslala na rehabilitace s rozpisem. Na ty chodila měsíc a čtvrt. Asi před čtyřmi nebo pěti lety ji bývalý přítel napadl a skákal jí po páteři. Za to byl odsouzen, projednával to soud v Porubě. Dá se hovořit o tom, že se jí to obnovilo. Nestojí o omluvný dopis obžalovaného. K rozporům sdělila, že si to lépe pamatovala při výpovědi na policii. Pokud mluvila o MUDr. Š., tak správně má být K.

4. **Svědčce Mgr. Zdeňka K.** uvedla v přípravném řízení, že dne 9. 12. 2017 kolem 20.00 hodin nastoupila do tramvaje č. 8 na zastávce Dům energetiky v Mariánských horách a jela směrem do centra Ostravy. Nastoupila do druhého vozu a šla si sednout do zadní části vozu. Poté si všimla konfliktu mezi třemi cestujícími, kteří seděli přes uličku, kdy zde seděl muž se ženou a za nimi seděl další muž. Muž se ženou říkali muži sedícímu za nimi, aby se uklidnil a ztišil. Hned, jak se muž otočil dozadu, dostal od obviněného tzv. čelo, poté jej obžalovaný povalil do uličky, kde jej skleněnou lahví udeřil do hlavy. Láhev se po úderu do hlavy rozbila. Poté se do incidentu vložila slečna, která seděla s poškozeným, neboť obžalovaný chtěl v útoku pokračovat a chtěl do poškozeného kopnout. Slečna obžalovaného odstrčila, avšak obžalovaný zaútočil i na ní, dal jí pěstí do obličeje. V tu chvíli se rozhodla zasáhnout, postavila se a vytáhla svou legálně držanou zbraň zn. Glock. Zbraň na obžalovaného namířila a zakřičela na něj, ať se uklidní a ať toho

nechá. Výzvu umocnila tím, že zbraň natáhla, tedy zasunula ostrý náboj do nábojové komory. Obžalovaný se pak uklidnil, vrátil se na své místo a sedl si. Poté schovala zbraň a šla za poškozenými. Na tramvajové zastávce Karolína s poškozenými vystoupila a společně čekali na příjezd policie. Obžalovaný někam odešel, nesledovala, kam odcházel. V rámci hlavního líčení popsala svědkyně inkriminovanou událost znovu s tím, že pokud jsou v její výpovědi rozpory, čím dříve byla její výpověď zadokumentována, tím byla přesnější. Vyslechnuta byla 4x. Nejlépe si to pamatovala hned ten večer, když byla na policii. Na policii vždy vypovídala pravdu. Podle ní mohlo být v tramvaji do 10 lidí. Na poškozené neviděla nic, co by jí zaujalo. Nepoznala by, že poškozená byla těhotná. **Svědkyně Nela K.** v přípravném řízení uvedla, že s obžalovaným Radimem F. bydlela společně v pronajatém bytě Ostravě-Zábřehu. V předmětný den šla společně se svou dcerou k matce. Obžalovaný zůstal doma. Domů se vrátila kolem 22.00 hodin, obžalovaný doma nebyl. Snažila se mu zavolat, ale měl vypnutý telefon. Domů přišel o půl páté ráno, byl hodně opilý. Kolem deseti hodin se probral, byl celý podřený. Řekl jí, že zřejmě od někoho dostal či někde spadl, že si nic nepamatuje. Dne 14. 12. 2017 poté viděla na internetovém serveru Novinky.cz., článek a video o napadení nějakého muže v tramvaji. V útočnickovi hned poznala svého přítele. Poté co obžalovaný přišel z práce, mu tuto skutečnost sdělila. Řekl jí, že konečně ví, z čeho má černé svědomí. Poté šel na policii. Dle ní obžalovaný skoro vůbec nepije, ven jde maximálně jednou za půl roku, nikdy nepřišel v tak hrozném stavu, jako po tomto incidentu. U hlavního líčení uvedla, že obžalovanému ukázala video, které jí poslal kamarád. On se na něm také poznal, nic si nepamatoval, šel se udat na policii. K rozporu proč odešla k matce v předmětný den, uvedla, že pokud vyznívá tak, že odešla k matce, protože obžalovaný popíjel u počítače, tak kvůli tomu to nebylo. Když odcházela, tak byl ještě „v pohodě“, nebyly žádné problémy, že by byl opilý. Když druhý den v 5 hodin ráno, přišel domů, neví, v jakém byl stavu, pouze mu otevřela vchodové dveře a šla pokračovat ve spaní. Když se pak probudil, tak si nepamatoval, kde byl, co dělal. Byl zraněný. Jejich druhovský poměr skončil z toho důvodu, že jim to neklapalo. Rozešli se vzájemně. Když vypovídala na policii, říkala pravdu.

5. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a výpovědi znalce MUDr. Margity Smatanové** u hlavního líčení soud zjistil, že při vypracování znaleckého posudku vycházela z dostupné zdravotnické dokumentace. V případě poškozené Miluše K., ročník 1992, měla k dispozici ambulantní kartu traumatologické ambulance Nemocnice ve Frýdku-Místku, zdravotní karty praktické lékařky MUDr. K., Frýdek-Místek, zdravotní karty ordinace praktických lékařů Moje ambulance Ostrava-Poruba, kde byla pacientka vedena ještě před ošetřováním MUDr. K. a nově měla k dispozici zprávu, která pochází z rehabilitační ambulance MUDr. K. Je možno shrnout, že u poškozené došlo dne 9. 12. 2017 k těmto úrazovým změnám: na levé tváři měla krevní podlitinu v oblasti horní čelisti a kromě toho lékař konstatoval podvrtnutí krční páteře. Ze soudně lékařského hlediska jediné zranění, které možno brát za objektivně prokázané a doložené, je krevní podlitina na levé tváři. Jde o zranění lehké, s dobou léčení do 7 dnů. Pokud jde o podvrtnutí krční páteře, které bylo v danou dobu léčeno ošetřujícím lékařem nasazením krčního límce, pak toto poškozená mohla utrpět, ale ze zdravotnické dokumentace, kterou znalkyně měla k dispozici, nevyplývaly žádné takové klinické údaje, které by tuto diagnózu jednoznačně podpořily a utvrdily. Navíc z dokumentací, které měla nově k dispozici, vyplývá údaj, že pacientka se již v minulosti s krční páteří léčila, tzn. je možno říci, že jde o člověka, který mohl být a pravděpodobně byl k obtížím s páteří predisponován již stavem z minulosti, byť takovéto údaje v minulých dokumentacích praktických lékařů uvedeny nejsou. Ale samotná pacientka toto sděluje a i v dokumentaci, která byla znalkyni nově předložena, je údaj, že již v minulosti se pro obtíže charakteru bolesti zad, včetně krční páteře, léčila. Z pohledu znalce podvrtnutí krční páteře dne 9. 12. 2017 nelze brát za jednoznačně prokázané a doložitelné. Mohlo však projednávaným úrazovým dějem dojít ke

zhoršení jakéhosi predisponovaného terénu, které se projevilo tím, že poškozená měla pak dlouhodobé obtíže s páteří, neboť v nově předložené dokumentaci je údaj, že před 6 týdny byla napadena a přesto stále u ní trvají obtíže s páteří a proto vyhledala rehabilitaci. U osob, které utrpí podvrtnutí krční páteře a nejsou predisponováni žádným zvláštním osobním stavem, se takovéto poškození normalizuje v průběhu dvou až tří týdnů a pak většinou jsou už bez problémů. Jinak je tomu právě u lidí, kteří nějakou predispozici mají, i po překročení dvou až tří týdnů se mohou dohovávat někdy i půl roku a obtíže stále neustávají. Není tedy důvod měnit předchozí závěry znalce u této poškozené. Pokud jde o krevní podlitinu, kterou poškozená utrpěla v oblasti horní čelisti vlevo, můžeme usuzovat, že tato část těla poškozené byla zasažena tupou silou malé intenzity síly a jde o lokalitu, která bývá zraňována aktivním útokem, nejčastěji brachiálně, tzn. úder pěstí, hranou ruky apod. K dispozici měl znalec i videozáznam, jenž tomu odpovídá. U útoků vedených brachiálním násilím obvykle nevznikají závažná zranění, která by naplnila kritéria delší doby trvající poruchy zdraví, případně poškození důležitého orgánu. U poškozeného Jiřího B., ročník xxx, znalec kromě videozáznamu měl také k dispozici ambulanci kartu centrálního příjmu Městské nemocnice Ostrava. Poškozený dne 9. 12. 2017 utrpěl zhmoždění hlavy v temenně-týlní krajině vlevo, které se projevilo krevní podlitinou, dále krevní podlitinu v rozsahu horního víčka levého oka a prokrvácení oční spojivky v rozsahu zevního kvadrantu vlevo. Pokud jde o jeho stav spojený s těmito zraněními, pak lze hodnotit zranění jako středně těžká s průměrnou dobou léčení 2 týdny. Pokud jde o mechanismus úrazových změn, můžeme usuzovat, že proti vrcholové části hlavy a levé očníci působilo tupé násilí, které dokládají pohmožděny v daných lokalitách, tzn. v temenně-týlní krajině hlavy vlevo a také zhmoždění v oblasti levé očnice. Lokalita nasvědčuje aktivnímu útoku. Zjištěná zranění korespondují se záznamy na předloženém CD, kdy mělo jít o úder čelem útočnicka vedený proti obličejí poškozeného a následný úder předmětem ze skla, kdy mělo jít o láhev od alkoholu obsahující tekutinu, přičemž v návaznosti na úder a dopad na hlavu se tato láhev rozbila. Útok byl veden přes kapuci poškozeného do jeho hlavy a z objektivizovaných zranění lze usuzovat, že hlava i obličej poškozeného byly zasaženy malou, nejvýše střední intenzitou síly, což ale nic nevyovídá o intenzitě vedeného útoku, jen o tom, jakou intenzitou dané lokality byly zasaženy. U úrazových mechanismů, kdy je proti hlavě, resp. obličejí veden útok skleněným předmětem, v tomto konkrétním případě láhev vyplněná tekutinou, jde o mechanismus, který je velmi dobře způsobilý k vážným úrazovým změnám vždycky v závislosti na celé řadě okolností a konkrétních podmínek, které nelze dopředu nikdy vydefinovat. Jde o mechanismus způsobilý pro tříštivé zlomeniny obličejového skeletu s poraněním oční koule se ztrátovým poraněním oka, ke zlomeninám lebky, zhmoždění mozku, krvácení do lební dutiny, tzn., všechno jsou to úrazové změny, které by naplnily kritéria poškození důležitého orgánu, případně delší doby trvající poruchy zdraví a to i v případě, že se ta láhev rozbije, i v případě, že se nerozbije, s tím rozdílem, že poškozený je u těchto odlišných mechanismů vystaven ostrému násilí nebo tupému násilí. Pokud jde o úrazy hlavy, je vždy lepší, pokud jde o trvalé následky, vytrvat jeden rok od zhojení utrpěného úrazu, protože i v tomto období se ještě nějaké trvalé následky mohou objevit. V tomto konkrétním případě, jelikož pacient měl obtíže v návaznosti na úrazový děj, byl poslán ještě 19. 12. 2017, tzn. 10 dnů po úrazovém ději, k vyšetření CT hlavy, poněvadž poškozený si neustále stěžoval na závratě a ještě měl pocity na zvracení. Při tomto vyšetření nezjistili žádné ložiskové úrazové změny, což samozřejmě nevylučuje možný otřes mozku. To je funkční záležitost a CT vyšetření takovéto zranění neodhalí. V tomto případě jde ještě ale o případ, který je „zamotanější“ tím, že CT vyšetření v pravé mozečkové polokouli zjistilo drobný neúrazový nález a u tohoto případu pak nepůjde jednoznačně rozhodnout, co by bylo rozhodné pro obtíže poškozeného, zda přetrvávající obtíže na nedagnostikovaném otřesu mozku anebo obtíže v souvislosti s ložiskovým neúrazovým nálezem, který tam byl už před předmětným úrazem, anebo se ty dvě věci sloučily a tím, že jich je více, tak poškozený pociťuje problémy. Pro jeho současné problémy by tam eventuální predispozice být mohla a není to možno vyloučit. Žádné další úkony by nemohly změnit znalcem prezentované závěry. Dále znalec uvedl, že při útoku

skleněnou lahví může útočník ohrozit i strukturu oblasti krku. Při útoku, který je veden proti hlavě, útočník nemůže dopředu vědět, kterou část těla zasáhne. Zasáhne temenní část hlavy, může však při pohybu poškozené osoby zasáhnout obličej, kde se může láhev rozbít a roztržený předmět může zranit i krk. Toto všechno je možné a setkává se s tím. K popsání neúrazového nálezu vpravo v mozečku, u mozečku jde o koordinaci pohybu. Závratě jsou jeden z možných doprovodných příznaků. Pokud by byla zaručena malá intenzita síly, zaručeny fyzikální vlastnosti předmětu, že se při této intenzitě nerozbije, pak není důvodné očekávat závažná zranění. Pakliže se předmět rozbije a dojde ke kontaktu vzniklého střepu např. s oční koulí, tak i při takového intenzitě hrozí závažný následek. Pokud se hovoří o mechanismu, který má potenciál, tzn., jestli dáme vedle sebe jako mechanismus úder lahví a úder pěstí, tak úder pěstí nemá potenciál k tomu, aby vznikl závažný následek, ale úder lahví má, a to, že byl poškozený zasažen zrovna do temene hlavy a ještě přes kapuci, je shoda náhod, které neumí znalec definovat dopředu a útočník už vůbec ne. Závěry znalce, pokud by existoval znalecký posudek z oboru mechanoskopie, dynamiky, který by konstatoval, že úder byl veden intenzitou malé síly, na temeno hlavy, by se neměnily, neboť intenzita úderu nemá vliv s ohledem na možný závažný následek

6. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a výpovědi znalce **MUDr. Pavla Hlavinky** u hlavního líčení soud zjistil zejména, že obžalovaný je osobností s nezdrženlivými disociálními a anetickými rysy. Škodlivě pije alkohol bez závislosti. V době spáchání trestného činu se nacházel podle úvah znalce a obecných znalostí o alkoholu ve stavu střední opilosti. V tomto stavu je zachována lokomoce, pohyb tělesný, pohyb z místa na místo, reagování na dané situace, které člověk vnímá. Jeho chování je pak souhrnem osobnostních rysů, dále působení alkoholu a situační problematiky. Alkohol byl rozhodně přítomen, protože obžalovaný popíjel řadu hodin před trestným činem alkohol. Vliv alkoholu změnil rozpoznávací a ovládací schopnost, vlivem alkoholu ve střední opilosti byla rozpoznávací a ovládací schopnost snížena. Ovšem vzhledem k tomu, že se nejedná o syndrom závislosti na alkoholu, ale škodlivé pití bez závislosti, je třeba vliv alkoholu abstrahovat a posuzovat celé jednání jako ve stavu strízlivosti. Znalec tedy hodnotí, že rozpoznávací a ovládací schopnost byla zachována. Vliv alkoholu nebyl takový, aby se zde jednalo o patickou opilost, která se vyskytuje obvykle u lidí nenavvyklých pití alkoholu, neboť tato má zcela jiné charakteristiky. Má charakteristiky jednání naprosto nepřiléhavého celé situaci, náhle vzniklého, trvajícím krátkou dobu, které je provázeno totálním výpadkem paměťové stopy. O patickou opilost se nejednalo, jednalo se o prostou střední opilost. Není navrhováno ochranné léčení ani žádné jiné opatření. Alkoholické okénko je poruchou paměťové stopy, nikoliv samotného celkového děje. Vyskytuje se obvykle až v těžké opilosti. Alkoholické okénko, a to v době řady hodin, které obžalovaný uvádí, že si nic nepamatuje, je naprosto netypické a velmi nepravděpodobné. Alkoholické okénko může být v trvání obvykle do hodiny, či-li spíše minut. Větší alkoholické okénko záleží na stavu opilosti. Kdyby byla opilost střední, tak může trvat i několik hodin, kdy si člověk ten děj nevybavuje nebo si vybavuje jenom drobné stopy, které tam jsou. Ale rozhodně netrvá déle než 6 hodin, to by se muselo jednat o těžkou intoxikaci, čili otravu alkoholem a ta u obžalovaného nebyla. Syndrom závislosti na alkoholu podle mezinárodní klasifikace nemocí F10.2 je charakteristický tím, že člověk, který je závislý na alkoholu, není schopen odolat prvnímu doušku, prvnímu napití. V průběhu pití potom přestává kontrolovat průběh svého pití podle stupně alkoholu, který vypije. Do termínu škodlivé pití alkoholu zapadá i výpověď družky obžalovaného, že „skoro nepil“. U každého napití, které se čas od času opakuje, lze říci, že člověk škodlivě pije alkohol. Interval pití jsou různé, záleží na situačních okolnostech. Z lékařského hlediska není možné, aby během jednoho večera po sobě následovalo vícero alkoholických okének. Pokud, jde o otázku, zda je obecně možné, aby následovalo po sobě vícero alkoholických okének za situace, kdy alkoholické okénko vzniklo, trvalo po dobu jedné hodiny, následně dotyčný pokračuje v pití alkoholu, zda je možné, aby o hodinu a půl později měl další alkoholické okénko v trvání např.

další hodiny, teoreticky to je možné, ale prakticky se to vylučuje, protože člověk, jak začne pít alkohol, tak pokračuje v pití víceméně kontinuálně, čili on nemá takovou sebereflexi a sebekontrolu nebo by musel mít vedle sebe hlídače, který mu řekne, teď musíš mít pauzu. Tato otázka i diskuze je rýze teoretická a v žádné učebnici alkoholaemie se toto nevyskytuje. Ve své praxi to znalec nikdy neviděl. Vlivem alkoholu ve střední opilosti byla rozpoznávací a ovládací schopnost snížena, protože alkohol odbourává zábrany a uvolňuje nepříznivé osobnostní rysy, zde především anetičnost, ale platí to, že když se nejedná o závislost na alkoholu, je třeba vliv alkoholu abstrahovat a celé jednání posuzovat jako za stavu střízlivosti. Obžalovaný má schopnost odolat prvnímu doušku a regulovat jednou započaté pití. Když obžalovaný u hlavního líčení vypověděl, že to, že pil alkohol, bylo jeho svobodné rozhodnutí, tak to zapadá do zmíněného.

7. Jako **listinné důkazy** soud provedl materiály ve spise založené a to zejména sdělení dozorčího Obvodního oddělení Policie ČR Ostrava-Zábřeh, z něhož vyplývá, že se obžalovaný dne 14. 12. 2017 v 16.53 hod. dostavil na policii s tím, že se poznal videu ve zprávách, lékařské zprávy jednotlivých poškozených, trasa tramvaje linky č. 8 dne 9. 12. 2017 patrná z jízdního řádu této linky a omluvné dopisy obžalovaného poškozeným.
8. Z kamerového (obrazového) záznamu prostoru zadní části tramvajové soupravy linky č. 8, vozu číslo 1363 ze dne 9. 12. 2017 v době od 20:38 do 20:47 hodin, v průběhu jízdy tramvají mezi zastávkami Mariánské náměstí a Karolína, na ul. 28. října v Ostravě - Mariánských Horách, je zachycuje jednání obžalovaného vůči poškozeným, vyplývá jednání obžalovaného ve shodě s popisem zaznamenaným ve skutkové větě tohoto rozsudku. Zvukový záznam na CD nosiči dokumentuje hovor-oznámení svědkyně Miluše K. na linku tísňového volání č. 158 Policie ČR dne 12. 9. 2017.
9. Soud zhodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odstavec 5, 6 trestního řádu).
10. Za zásadní pro vyhodnocení celé důkazní situace resp. popis jednání obžalovaného považuje soud velmi kvalitní kamerový (obrazový) záznam z prostoru zadní části tramvajové soupravy linky č. 8, vozu číslo 1363 ze dne 9. 12. 2017 v době od 20:38 do 20:47 hodin, zachycující situaci v tramvaji v průběhu její jízdy mezi zastávkami Mariánské náměstí a Karolína, na ul. 28. října v Ostravě - Mariánských Horách. Ze záznamu je patrné jednání obžalovaného před spácháním popsaného skutku, v době jeho páchaní skutku i bezprostředně po něm. Samotný popis skutku zachycený shora ve skutkové větě výroku rozsudku, pokud jde o jednání jednotlivých osob, je popisem toho, co tento záznam obsahuje. Neozvučený záznam pak dokresluje i výpovědi obou poškozených včetně výpovědi svědkyně Mgr. Zdeňky K., jak si předmětný děj pamatují. V kontextu těchto důkazů i výpověď obžalovaného lze podle soudu vyhodnotit jako jeho doznání. Pokud jde o samotná zranění poškozených jako následek jednání obžalovaného, tato byla konkretizována (objektivizována) výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, stejně jako duševní stav obžalovaného výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Pokud jde o obhajobou navržený důkaz ke „zkoumání skutečné intenzity úderu obžalovaného“, soud má za to, že takovýto důkaz je v dané věci nadbytečný. Poukazuje přitom na závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, když úder lahvi alkoholu minimálně zčásti naplněné, silou, která v konečném důsledku způsobí, že se zmíněná láhev (skleněný předmět) rozbije o hlavu (v temně-týlní krajině) poškozeného má nepochybně potenciál, aby vznikl závažný následek ve smyslu poškození důležitého orgánu, případně delší

doby trvající poruchy zdraví (a to i z laického pohledu soudu), když jde o mechanismus způsobit pro tříštivé zlomeniny obličejového skeletu s poraněním oční koule se ztrátovým poraněním oka, ke zlomeninám lebky, zhmoždění mozku, krvácení do lební dutiny, (a to i v případě, že se láhev nerozbije), s tím rozdílem, že poškozený je u těchto odlišných mechanismů vystaven ostrému násilí nebo tupému násilí.

11. **Právně** soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako jednak pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému (poškozenému Jiřímu B.) úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, a čin spáchal opětovně. Tento závěr soud učinil po zhodnocení závěrů znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství v návaznosti na prokázaný skutkový děj. V důsledku fyzického napadení obžalovaným utrpěl poškozený Jiří B. zranění - zhmoždění hlavy v temenně - týlní krajině vlevo s krevní podlitinou, krevní podlitinu v rozsahu horního víčka levého oka a prokrvácení oční spojivky v rozsahu zevního kvadrantu vlevo, tedy zranění středně těžké, s průměrnou dobou léčení v trvání dvou týdnů, přičemž s ohledem na užitý nástroj - skleněnou láhev od alkoholu s tekutinou a místo, kam byl útok veden, nedošlo jen shodou okolností ke vzniku závažnějších zranění, a to hluboké rány pronikající do hloubi očních se ztrátovým poraněním oka (např. kdyby poškozený pootočil hlavou apod.), poranění mozku, na tvářích a krku k protětí cévních a nervových svazků se vznikem těžkých trvalých následků, tedy zranění naplňující znaky poškození důležitého orgánu, či delší doby trvající poruchy zdraví. Ze samotného obrazového záznamu, který měl soud možnost shlédnout, je podle něj patrné, že útok obžalovaného úderem skleněnou naplněnou lahví proti hlavě-temeni či zátylku klečícího poškozeného je i z jeho „laického“ pohledu zjevně schopen způsobit poškozenému poškození důležitého orgánu či delší dobu trvající poruchu zdraví, čehož si je i „průměrně znalý“ člověk, kterým obžalovaný nepochybně je, vědom. Pokud k takovému následku nedošlo, jde skutečně jen o shodu okolností, do které je možno ve výsledku počítat např. i to, že hlavu poškozeného v okamžiku dopadu skleněné láhve náhodně zakryla kapuce jeho bundy, když kapuci, jak vyplývá ze záznamu, poškozený v tramvaji nasazenou neměl. Samotnou „opětovnost“ pak zakládá skutečnost, že se obžalovaný jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 2 T 231/2010-300 ze dne 7.12.2011, jenž nabyl právní moci dne 27.1.2012, odsouzen mj. pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, který vykonal dne 2.5.2016. Pokud jde o poškozenou Miluši K., tato v důsledku napadení utrpěla zranění - zhmoždění na levé tváři s krevní podlitinou v oblasti horní čelisti, tedy poranění lehké, s průměrnou dobou léčení do 7 dnů. Současně bylo jednání obžalovaného kvalifikováno také jako přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil veřejně (v přítomnosti více než tří osob – viz údaje o množství osob, které byly v tramvaji včetně samotného kamerového záznamu) a na místě veřejnosti přístupném (kterým tramvajová souprava nepochybně je) výtržností tím, že napadl jiného (oba poškozené). Ze závěrů znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, současně vyplývá, že obžalovaný je a byl za své jednání plně odpovědný. K tomu soud pouze znovu připomíná již zmíněné, že ovlivnění alkoholem nebylo u obžalovaného ve smyslu chorobném, ale jde u něj o škodlivé užívání alkoholu bez závislosti, konečně i sám obžalovaný prohlásil, že alkohol pil ze svého rozhodnutí.
12. **K osobě obžalovaného** soud zjistil, že je aktuálně bez zaměstnání. Nemá žádný záznam v evidenci přestupků. V rejstříku trestů, je mimo záznamu, jenž u něj zakládá „opětovnost“ jeho jednání (k tomu soud pro úplnost dodává, že citovaným rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě byl jmenovaný uznán vinným také trestnou činností dle §§ 274 odstavec 1, 205

odstavec 2 a 353 odstavec 1 trestního zákoníku), dalších 6 záznamů, v rámci nichž byl jmenovaný odsuzován jako mladistvý (některá odsouzení jsou však ve smyslu § 35 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. zahlazena viz níže). Jedná se o odsouzení Okresním soudem v Karviné, pobočka v Havířově, soud pro mládež, pod sp. zn. 103Tm 47/2005 ze dne 24. 2. 2006, kterým mu bylo pro provinění dle § 242 odstavec 1 zákona č. 140/1961 Sb. uloženo nejprve souhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jež mu bylo podmíněně odloženo na zkušební dobu do 30. 12. 2007. Tímto souhrnným opatřením bylo zrušeno trestní opatření odnětí svobody z odsouzení Okresního soudu v Karviné, soudu pro mládež, sp.zn. 10Tm 24/2005, k němuž byl odsouzen pro provinění dle §§238 odstavec 1, 3 a 247 odstavec 1 písmeno b) zákona č. 140/1961 Sb. Jelikož se jmenovaný ve zkušební době neosvědčil, bylo rozhodnuto, že trestní opatření odnětí svobody vykoná ve výměře deseti měsíců v příslušném typu věznice, odkud byl usnesením Okresního soudu v Opavě pod sp.zn 5PP 156/2008 dne 14. 8. 2008 podmíněně propuštěn při stanovení zkušební doby za současného vyslovení dohledu a jelikož se ve zkušební době neosvědčil, bylo rozhodnuto o výkonu zbytku trestního opatření odnětí svobody, které vykonal dne 9. 3. 2012 (k tomuto odsouzení soud podotýká, že je ve smyslu § 35 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. zahlazeno). Dalším odsouzením je rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě, soudu pro mládež, pod sp. zn. 7Tm 71/2006, kterým byl pro provinění dle § 234 odstavec 1 zákona č. 140/1961 Sb. odsouzen k souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře 22 měsíců za současného zrušení trestního opatření z rozhodnutí téhož soudu pod sp. 11Tm 88/2006, kterým byl uznán vinným proviněním dle §§ 247 odstavec 1 písmeno a, e), odstavec 2, 257 odstavec 1, 234 odstavec 1 a 171 odstavec 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Sb. Také z výkonu tohoto souhrnného trestního opatření odnětí svobody byl jmenovaný usnesením Okresního soudu v Opavě pod sp.zn 5PP 156/2008 dne 14. 8. 2008 podmíněně propuštěn při stanovení zkušební doby za současného vyslovení dohledu, a jelikož se ve zkušební době neosvědčil, bylo rozhodnuto o výkonu zbytku trestního opatření odnětí svobody, které vykonal dne 3. 5. 2012. Rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě, soudu pro mládež, pod sp. zn. 11Tm 56/2007 bylo upuštěno od uložení souhrnného trestního opatření odnětí svobody vzhledem k rozhodnutí téhož soudu pod sp. zn. 7Tm 71/2006. V této věci byl odsouzen pro provinění dle §§ 247 odstavec 1 písm. a, b, e) a 171 odstavec 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Sb. Rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě, soudu pro mládež, pod sp. zn. 11Tm 56/2007 byl dne 17. 2. 2009 pro provinění dle §§ 155 odstavec 1 písmeno a) a 171 odstavec 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Sb. odsouzen k trestnímu opatření obecně prospěšných prací, které však zcela nevykonal a proto mu byl nevykonaný zbytek tohoto trestního opatření přeměněn na trestní opatření odnětí svobody dne 29. 5. 2010 ve výměře 32 dní, které vykonal dne 16. 11. 2010 (k tomuto odsouzení soud podotýká, že je ve smyslu § 35 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. zahlazeno).

13. Při **stanovení druhu a výměry trestu** vycházel soud z ustanovení § 37 - 39 trestního zákoníku. Soud vzal v úvahu zejména následující skutečnosti. Povahu a závažnost činu vytykaných trestných činů hodnotí soud jako vysoké, když obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně zdraví lidí a veřejného pořádku. Obžalovaný znenadání poškozeného Jiřího B., poté co mu dal „hlavičku“, srazil shora popsáním způsobem ze sedadla. Okolnosti, za nichž k napadení poškozeného došlo, jsou zjevně ty, že obžalovaný vygradoval předchozí slovní konflikt (rozepří), který zřejmě i sám započal. Pokud jde o samotný úder lahví do hlavy poškozeného, poškozený byl napaden znenadání, nepřipraven na jednání obžalovaného. Ze způsobu útoku, jenž byl pro poškozeného zjevně neočekávaný (poškozený se v tu chvíli ani nedíval na obžalovaného) a intenzivní (razance úderu, která ve výsledku způsobila rozbití lahve o hlavu poškozeného), s přihlédnutím k tělesné lokalitě poškozeného, vůči níž útok směřoval (zadní část hlavy klečícího poškozeného), k předmětu, kterým byl útok-úder veden (skleněná láhev s alkoholem), lze dovodit, že obžalovaný věděl, že může svým jednáním způsobit následek v podobě ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 trestního zákoníku – v podobě hluboké rány pronikající do hloubi

oční se ztrátovým poraněním oka, poranění mozku, na tvářích a krku k protěti cévních a nervových svazků se vznikem těžkých trvalých následků, a v případě jeho faktického způsobení s tím byl srozuměn, když pouze shodou okolností k tomuto nedošlo. Naplnění jednotlivých znaků obou skutkových podstat vytykánych trestných činů je proto vzhledem ke shora uvedenému dle soudu provázáno minimálně úmyslem eventuálním, ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Soud přihlížel i k tomu, že obžalovaný (fyzicky dobře disponovaný muž) udeřil poškozenou Miluši K. (slabší ženu), která bránila poškozeného (svého kamaráda). Pokud jde o samotný motiv jednání obžalovaného (předchozí slovní rozepře iniciovaná obžalovaným), tento byl podle soudu zjevně zcela malicherný. Soud u obžalovaného shledal polehčující okolnosti dle § 41 písmeno n) trestního zákoníku, že svých trestných činů upřímně litoval (viz jeho omluvné dopisy poškozeným či jeho omluvy u hlavního líčení), stejně tak podle soudu obžalovaný dle § 41 písmeno l) trestního zákoníku v konečném důsledku napomáhal při objasňování své trestné činnosti (viz jeho přihlášení se na policii). V kontextu těchto okolností lze podle soudu také hovořit i o doznání obžalovaného, byť toto vzhledem k existenci kamerového záznamu nelze přeceňovat. Přitěžující okolností je u něj dle § 42 písmeno n) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů. Z tohoto důvodu bylo také nutno ukládat trest úhrnný podle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku podle nejprísnejšího zákonného ustanovení, kterým je v tomto případě § 145 odstavec 2 trestního zákoníku, za který zákon umožňuje uložit trest odnětí svobody v trvání 5 roků až 12 let. Podle soudu u obžalovaného nepřicházelo v úvahu mimořádné snížení trestu odnětí svobody dle § 58 trestního zákoníku, dle něhož má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Soud má za to, že žádné výjimečné okolnosti případu či poměry obžalovaného shledány nebyly. Za tohoto stavu věci jediným možným trestem v daném případě je u obžalovaného trest odnětí svobody v rámci uvedené zákonné trestní sazby. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, zejména množství polehčujících okolností na straně obžalovaného a skutečnosti, že samotný zločin zůstal ve stádiu pokusu, má soud za to, že přiměřeným trestem je trest odnětí svobody v trvání 6 let. K tomu soud ještě dodává, že předchozí trestní opatření odnětí svobody ve výměře 22 měsíců, případně trest odnětí svobody ve výměře 48 měsíců, se u obžalovaného jako u osoby, jež má sklony k násilnému jednání, zjevně minuly zejména svým výchovným účinkem a proto je namíste zejména výchovné působení na obžalovaného zintenzívnit, aby si zejména uvědomil dosah svého protiprávního jednání a byl vychováván k tomu, aby do budoucna vedl řádný život a nedopouštěl se trestné činnosti. Soud zároveň obžalovaného podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařadil pro účely výkonu tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť jmenovaný byl odsouzen za úmyslný trestný čin a nejsou podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

14. Se svým **nárokem na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích** se řádně a včas k trestnímu řízení připojili poškození Česká průmyslová zdravotní pojišťovna (požadovala majetkovou škodu - úhradu nákladů léčení svého pojištěnce-poškozeného Jiřího B. ve výši 3.624 Kč. Tuto výši poškozená zdravotní pojišťovna doložila svým vyúčtováním), Česká republika-Česká správa sociálního zabezpečení, jednající v řízení prostřednictvím (adresa pro doručování) Pražské správy sociálního zabezpečení (požadovala majetkovou škodu-nemocenskou, kterou vyplatila poškozenému Jiřímu B. v době jeho pracovní neschopnosti vzniklé z jednání obžalovaného ve výši 2.790 Kč. Tuto poškozený subjekt doložil svým vyúčtováním a současně poškozený Jiří B. v rámci své výpovědi potvrdil, že nemocenskou obdržel) a Jiří B. (požadoval nejprve náhradu nemajetkové újmy v penězích za ztrátu práce, za újmu na zdraví a za stres z titulu duševní útrapy, posléze k tomu uvedl, že jde o nemajetkovou újmu-duševní útrapy, kterou tvrdil ve výši 200 000 Kč). Pokud jde o majetkovou škodu, kterou

uplatnili v řízení poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna a Česká republika-Česká správa sociálního zabezpečení, jednající v řízení prostřednictvím (adresa pro doručování) Pražské správy sociálního zabezpečení, tato podle soudu odpovídá vyčísleným nákladům léčení poškozeného a výši nemocenské, která byla vyplacena poškozenému v době jeho pracovní neschopnosti a podle soudu jsou obě tyto finanční částky následkem, který vznikl v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Soud tedy obžalovaného zavázal tyto částky zaplatit dle § 228 odstavec 1 trestního řádu oběma poškozeným. Pokud jde o požadovanou náhradu nemajetkové újmy v penězích vzniklé poškozenému Jiřímu B. z důvodu tvrzených duševních útrap (a to i z nemajetkových újem z případných jiných důvodů), soud nijak nezpochybňuje, že v návaznosti na poškozeným tvrzené skutečnosti, popř. prokázaný skutkový děj, tento zjevně mohl utrpět (a zcela jistě utrpěl) nemajetkovou újmu obecně. Tuto nemajetkovou újmu je však nutno nejen specifikovat (uvést důvod a samotnou výši újmy v penězích – viz např. poučení v rámci předvolání k hlavnímu líčení), ale je nutno i doložit její tvrzenou výši důkazy popř. tyto důkazy označit tak, aby mohly být soudem provedeny (viz § 43 odstavec 3 trestního řádu). Jinými slovy výši škody, v daném případě nemajetkové újmy, je poškozený povinen prokázat (doložit). Jak již bylo vyššími soudy judikováno, adhezní řízení (tj. řízení o náhradě škody obecně) svou podstatou představuje začlenění prvků občanskoprávního řízení do trestního procesu, za účelem urychlení reparace trestnou činností narušených hodnot, to vše ve snaze poskytnout možnost co nejrychlejší finanční kompenzace poškozeným, kteří by jinak své nároky museli uplatňovat v občanskoprávním řízení. Jako takové tedy musí adhezní řízení respektovat hmotněprávní ustanovení zvláštních předpisů, na nichž jsou nároky poškozených založeny, a současně vycházet z nutnosti, že je to poškozený, nikoli obžalovaný či orgány činné v trestním řízení, kdo svůj nárok musí řádně a včas uplatnit a prokázat. Trestní řízení je primárně vždy zaměřeno k posouzení viny obžalovaného a k uložení odpovídající sankce, a o náhradě škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení) se rozhoduje tehdy, když výše škody je spolehlivě určena na podkladě provedeného dokazování. Toto však v dané věci splněno nebylo. Soud má proto za to, že by minimálně bylo nutno provádět další dokazování, které by svým rozsahem přesahovalo potřeby trestního řízení, a proto poškozeného Jiřího B. dle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázal s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení), pro nesprávnost výroku o náhradě škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení). Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu majetkové škody nebo

nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozenuý podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 9. ledna 2019

Mgr. Roman Pokorný v.r.
předseda senátu